

Ik verlang er naar om de ratrace te verlaten en wat gas terug te nemen – Regisseur Jan Matthys

Ik verlang er naar om de ratrace te verlaten en wat gas terug te nemen. We zitten zo gevangen in die Vlaamse kleinheid, met dat overtrokken werketos als absolute levensdoel. Het is die verdomde katholieke invloed die in onze contreien is blijven hangen. Zonder enig schuldgevoel een versnelling lager schakelen, hoeveel mensen zouden dat, als ze heel eerlijk zijn, niet echt graag doen?

De olie die uitgeput raakt, de economische groei die alsmaar oprukt, het schijnbaar onuitroeibare consumentisme, de klmaatveranderingen: ze houden hem bezig.

In zijn gemeente heeft hij gelijkgestemden gevonden in de transitiebeweging, niets esoterisch trouwens. Je kunt perfect een kritische wereldburger zijn en tegelijk nadenken over over onze planeet en in welke staat we ze achterlaten. Het lucht op om over die essentiële vragen met anderen te kunnen praten.

Zo haalt hij ook zijn groenten bij een boerin wat verder op. Ze doet aan community-supported agriculture. Honderd mensen uit het dorp investeren in haar werk. Bij het begin van het jaar koopt ze daar zaad en meststoffen mee. Als het tijd is om te oogsten, laats ze dat weten, en mogen we zelf onze groenten op het veld komen plukken. ZE heeft de know how en neemt het dagelijkse werk voor haar rekening. Wij dragen mee het risico. Als de oogst mislukt, zijn we onze investering kwijt. Dat is een klein risico. Het fijne is dat het ook mensen uit de buurt weer samenbrengt. Het wordt hip, dat planten kweken.